Ч. 57. Субота 18 (31) марта 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Пос. Сільва-Тарука промавляв іменем консервативної шляхти і застеріг ся против закиду, мов би ся партия інтриґувала против реформи виборчої. Бесідник заявив, що тота шляхта не годить ся на зміст внесеня Шінерера, однак буде голосувати за пильностию, щоби тим зазначити в засаді, що реформа виборча мусить переводити ся рівночасно з ревізиєю конституциї.

На тім перервано дискусию а внесене пос. гр. Штернберґа, щоби вести дискусию дальше, відкинено 166 голосами против 96. Опісля відбув ся вибір комісиї для комісиї виборчої.

На засіданю дня 28 с. м. предложили пос. Герольд (Чех) і товариші пильне внесене в справі ревізиї конституциї, в котрім сказано, що в виду подій на Угорщині і зі взгляду на сподівані внаслідок реформи виборчої далеко сягаючі зміни в житю публичнім, внескодавці жадають вибору комісиї з 48 членів, котра би виготовила і предложила палаті внесеня в справі ревізиї конституцийних законів з 1867 р., іменно же в дусї історичних прав і фактичних потреб королівств і країв під взглядом законодатним і адміністративним. — Пос. Романчук поставив внесене о утворене трибуналу виборчого.

З порядку дневного приступила палата до дальшої дискусиї над пильностию внесень о відокремленю Галичини.

Насамперед промавляв пос. Крамарж (Чех) і зазначив, що внесеня в сій справі не суть нічим иньшим як лиш демонстрациєю або замахом на реформу виборчу. Вчерашна бесіда пос. Сільва-Таруки єсть під тим взглядом вельми інтересною, бо він признав, що внесеня стремлять до чогось страшного, т. є. до розділу держави. Та й дійство они суть першим кроком до здійстненя всенімецких плянів. Мимо того партиї, що уважають ся підпорами держави, будуть голосувати за внесенем Шінерера, щоби лиш тота справа дістала ся до комісиї. Але справі тій нічого не поможе, бо в комісиї ані більша поcілість, ані Поляки не будуть могли голосувати за тим внесенем. Коли Поляки в 1868 р. домагали ся відокремленя Галичини, то тоді тото жадане творило ніби „пандан“ до наших правнодержавних жадань. (Посли Пахер і Шальк перебивають бесідникови). Я хочу лиш сконстатувати, що резолюция з 1868 р. поставлена була в хвили, коли взагалі не уважано конституциї, установленої законами з 1867 р. для Долитавщини, за діло скінчене.

(Пос. Шальк: Отже ви уважаєте конституцию з 1867 р. за справу вже залагоджену).

Пос. Крамарж: Признаю ся щиро, що ні. Як однакож нинї річи стоять, рішучо не можна для Поляків голосувати за подібним відокремленем Галичини. Явною цілию внескодавців єсть перевести німецку політику: видати иньших Славян на поталу німецкій більшости. (Пос. Шальк протестує против тогож). Я переконаний — говорив пос. Крамарж дальше — що нікому з Поляків не прийде то на гадку, а вже найменше в теперішний хвили, коли будучність польского народу має рішати ся поза границями держави, щоби тут в Австриї зробили щось, що їм би Славяни мусіли завсігди признавати за зраду славяньскої справи.

Також і зі взглядів економічних відокремлене Галичини єсть неможливе і вийшло би на шкоду краю. Впрочім німецкі промисловці, котрі зробили сумні досьвіди на Угорщині, не були би також вельми урадувані відокремленем Галичини.

Коли сказано, що причиною до поставленя тих пильних внесень була брошура бесідника, то пос. Крамарж констатує, що подані в часописях вимки з его брошури не віддають вірно его змісту. Бесідник обговорював

14)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

— Пані — перебив їй Стефанович остро — що до вашої вини нема сумніву. Вірте менї, не поможе вам нічо, що пробуєте нас увести в блуд. Ми знаємо на певне, що ви перебували між нами яко шпиґунка.

— Знаєте, пане ґенерале?

— Знаємо — відповів Стефанович. — Докази вашої вини вже всї зібрані. Перед шістьма місяцами оповідав той приятель в Льондонї, ваш свояк, пані, вам, що анґлійске правительство заплатило би радо велику суму за відомости, які дотикали би нових кронштадских фортів. Він дав вам рівночасно книжку, котра дуже точно описує, як иньший шпиґун, ваш земляк, розслідив тайни Владивостока. Та книжка була вашим провідником. Ви старали ся викликати в нас віру, що ви цілком невинні і нічого не знаєте, аби придбати наше довіре і скористати з того. Ви нас шпиґували, користаючи з нашої гостинности, удавали приязнь для нас, аби ми зраджували перед вами наші тайни; ви навіть зайшли до моєї компати, аби там відрисовувати мапи. Чи то всьо робили ви лиш длятого, аби свому приятелеви в Льондонї достарчити материялу до читаня?

Мариянна затремтїла. Глядаючи помочи, звернула св ї очи на Павла, але той мовчав. Хвильку гадала дальше удавати невинну і нічого не знаючу, але усьміх завмер їй на устах.

— То неправда! — скрикнула з обуренем. — Того не можете знати! Я не викрадала карт з вашої компати! Як би я могла то зробити? То божевільність вірити в щось таке!

— Пані — сказав Стефанович остерігаючи — не побільшуйте вашої вини викрутами і неправдою. Надію ся, що ви нам виявите тепер імена ваших помічників в Росиї і в Анґлії.

— Я вам нічого не скажу — відповіла она уперто. — Ви нічого не знаєте, самі говорите неправду, пане ґенерале. Не маєте права мене тут замикати; я Анґлійка, ви не сьмієте менї нічого зробити! Я донесу до Анґлії, що тут зі мною роблять. Ви труси, коли мучите мене такими питанями.

Она затиснула кулаки і тупотіла з лютости ногами. Нею заволоділа злість, так що забула на всї штуки, якими уміла приподобати ся мужчинам і стала звичайною женщиною, безсильною, але відважною.

Слова Стефановича незвичайно зачудували Павла. То було до слова повторене того, що она сама послїдного вечера говорила до него в своїй компатї. Тепер не міг він вже вагувати ся, мусів визнати всьо. А однако ще й тепер любов до неї викликала в его души страшну борбу. Єї дитиннячий вигляд, безпомічність, сумні днї муки, які єї дожидали, о мало не спонукали его відважити ся на всьо і просити ґенерала, аби позволив єму разом з нею перетерпіти кару. І коли почув, що его закликали і мусів виступити наперед, аби відповідати на питаня ґенерала, его язик і ціле тїло немов би задеревіли. Говорив з трудом і ледве держав ся на ногах.

— Капітане Зазулич — сказав Стефанович — ви чули ту історию, яку нам оповідала та пані. Чи маєте що до того замітити?

Павло підняв рамена до гори. Він не мав сили поглянути на Мариянну; люди довкола него видавали ся єму мов привиди.

— Я чув ту історию, пане ґенерале — процідив глухим голосом.

— Чи она правдива чи фальшива, пане капітане?

— Фальшива.

— Коли ви того певні, то прошу подати нам ваші докази.

Павло нахилив ся над столом і вхопив себе рукою за горло, немов би хотів сам себе приневолити до бесіди.

— Вчера вечер післали ви мене до вашої компати, аби там покласти депеші, які надійшли від князя. То була осьма година, пане ґенерале.

Він повів рукою по чолї і глядів мов осліплений довкола себе. На хвилю спочили его очи на лици дівчини. Она дивила ся на него, як на мерця, що воскрес, аби єї обжалувати.

— Добре — сказав Стефанович — говоріть дальше, капітане, ждемо на вас.

Павло знов підняв рамена до гори. Він почав пригадувати собі, що слова, які тепер Мариянну осуджували, може вкінци будуть могли єї виратувати.

— Коли я увійшов на коридор — сказав скоро — побачив я сьвітло, пане ґенерале, у

відтак подрібно сю справу, а наконець заявив, що на его думку, хоч Поляки підпирають внесеня Всенімців, то однак не будуть їх підпирати в цілім обємі і що під відокремленєм Галичини Поляки не можуть нічого иньшого розуміти як лиш то, чого бажають Чехи, т. є. автономії, але не лиш для Галичини але й для всїх королївств і країв.

Опісля промавляв предсїдатель Кола польского ґр. В. Дідушицкий і вказав насамперед на то, що Поляки здавен давна домагали ся автономії і зазначували то як в Раді державній так і в соймі. Від коли парлямент став повним, репрезентували Поляки своє становище на ґрунті автономії для всїляких королївств і країв не для розкавалкованя єдности держави, але противно в цїли установленя одностайности в сїй державі. Ми — казав бесїдник — виступали за розширенєм автономії яко средством уздоровленя парляменту. Від хвилї, коли послїдний раз хотїли ми взяти ся до рішаючої акциї, коли послїдну укладали адресу, переконанє наше змінило ся. Я і мої товариші користали завсїди з нагоди, коли можна було піднести ідею автономії королївств і країв в такій мірі, як то відповідало інтересам держави. Коли парлямент нездужав, здержували ся ми від пiдношеня всяких справ самоуправи, бо не хотїли накидати нових справ, доки житє конституцийне не увійде на нову дорогу. Тепер справа стоїть инакше, бо правительство само нарушає конституцию.

Нашим переконанєм єсть, що коли будучий парлямент має фактично бути здібний до працї, то справи національні мусять бути перенесені до соймів. Лиш через то, що не будуть тут могли западати ухвали в справах національних, може меншість бути охоронена перед насильством і при виборах не лиш шовіністичні елементи будуть мати вигляд тут дістати ся. З тої причини ми рішили ся на нашу ухвалу. Не бажаємо через то помагати приклонникам чужої династиї в сїй державі, але ми переконані, що лиш автономічним уладженєм можна буде сперти центрифуґальні сили в сїй державі. Коли заявляємо ся за внесенями пос. Штайна і товаришів, пос. Вольфа і товаришів, то не бажаємо нїчого иншого, як лиш задокументувати, що уважаємо теперішну хвилю за відповідну до повної ревізиї конституциї, щоби при введеню загального права виборчого народи Австриї також в сїм парлямен тї мали чувство, що запевнена їм єсть повна їх народна питоменність і посїданє.

Полемізуючи опісля з пос. Крамаржом, сказав ґр. Дїдушицкий: Пос. Крамарж може бути переконаний, що ми не думаємо зраджувати інтересів і прав инших народів в Австриї, бо нам добро держави і справедливість справи занадто лежить на серци. Так само сподїваємо ся, що пос. Крамарж і его партия не зрадять справи німецких пародів в Австриї, позваляючи, щоби при заведеню загального права виборчого лиш число голов було рішаюче що до роздїлу мандатів на ті народи. (Пос. Елленбоґен, социяліст, відзиває ся: Кожде слово то інтриґа!)

Коли би ми однак мали досьвідчити того, що иньші партиї вже при сїй нагоді не підперли би нас в борбі о автономію, то невідступили би ми тодї за пяку цїлу від наших жадань і мусїли би тим більше заняти ся справою, бо упослїдженє нашого краю в правительственнім проектї о реформі виборчій викликало в цїлім краю оґірченє, розбудило автономічні стремленя і взагалі їх скріпило; з цїлого краю засипують нас жаданями в тім дусї корпорациї, громади, Ради повітові і збори народні.

(Пос. Брайтер: Штучні махерства!) — Ґр Дїдушицкий: То іменно питанє, що штучне, чи махерство пана Брайтера чи голос народу. — (Пос. Ельдерш: Пановане шляхти в краю єсть штучне. — Ґр. Дїдушицкий говорить дальше).

Вісти політичні.

З комісиї для реформи виборчої. — З Угорщини. — Події в Росиї.

Про вибір президиї в комісиї для реформи виборчої подають віденські ґазети ще такі подрібности: Противники реформи виборчої рішучо побідили при сїм виборі. Замість рішучого приклонника реформи пос. Штайнера із християньско-социяльної партиї, вибрано предсїдателем завдяки інтризї німецкої партиї народної пос. Маркета, котрий хоч і єсть особисто за реформою, належить однак до німецко-поступової партиї, противної реформі. Першим заступником предсїдателя вибрано гофрата Пльоя з полудневої Країни, рішучого противника реформи, а другим бар. Мальфетті, рішучого приклонника реформи виборчої. Вибори відбували ся, як вже звістно, під проводом найстаршого віком пос. Абрагамовича, котрий обнимаючи провід сказав лиш, що єму припала „дуже неприятна задача“.

На вчерашнім засїданю комісиї, на котрім був також і президент мінїстрів бар. Ґавч, подав предсїдатель Маркет до відомости, що засїданя палати послів будуть відбувати ся два рази на тиждень ві второк і пятницю, отже в тих днях засїданя комісиї будуть розпочинати ся аж о 5 год. по полудни; в инші дни, з виїмкою понедїлка і суботи, буде комісия відбувати два засїданя на день. По переведеній дискусиї, в котрій забирав голос також і бар. Ґавч, ухвалено, що комісия не буде радити рівночасно з країньским соймом. Опісля приступлено до мериторичної дискусиї над реформою виборчою.

Пос. Ончул (Румун) заявив ся за зрівнанєм числа славяньских мандатів з числом мандатів неславяньских. Роздїл нових мандатів повинен наступати після комбінациї числа голов і сили податкової. Треба би ще до предкладаного в проектї числа мандатів додати 55 нових так, щоби загальне число виносило 480, з чого припало би 240 для Славян а 240 для неславяньских народів (Нїмцїв, Італїянцїв і Румунів). Бесїдник поручав, щоби се предложенє приняти за основу компромісу. — Відтак промавляли ще посли Кайзер і Стажиньский, на пополудневім засїданю Хоц, Паріш, Ґесман, ґр. Дідушицкий і Демель.

„Magyar Hirlap“ доносить, що в правительственних кругах, іменно же в мінїстерстві справ заграничних уважають справу нерозписуваня нових виборів за факт довершений. Кошут відбуває тепер що дня нараду з ґр. Альбертом Апонїєм, ґр. Андрашім і Зічім над справою, яке мають заняти становище супротив нескликаня парляменту і в справі виданя в сїй справі манїфесту до пароду.

Розбійничі напади на банки, склепи і приватні доми в цїли забираня гроший нїби то на цїли революцийні множать ся в Росиї так, що в послїдних часах надали они характеристику теперішному положеню. Хибаж то не характеристичне, що вже навіть молодїж шкільна пу-

---

вашій комнатї. Там була молода Анґлїйка. Хотїла відрисовувати карту, яку здоймила з полиці.

— Аби свому братови в Льондонї післати що до читаня — воркнув Бонцо, що доси непорушно і нїмо стояв по правій сторонї ґенерала.

Мариянна вже не чула его слів; она зімлїла і еї мусїли перенести до еї келії.

— Тратимо час, пане ґенерале — замітив старий Бонцо, складаючи скоро свої папери. Коли-б я був на вашім місци, то добув би з неї правду нагайкою. Она певно не сама тут і без сумнїву мусить мати в Кронштадтї спільників.

— То ваша річ, пане полковнику, довідати ся про їх імена — сказав Стефанович, встаючи від стола. — Не лякайте ся перед нїчим, що наказує вам ваш обовязок. А вам, пане капітане, можу лиш сказати, що цар мусить уважати себе щасливим, що має таких слуг як ви. Нехай дївчину стережуть день і ніч; числю в тій годинї небезпечности на вас, мої приятелї, на вашу ревність і мовчаливість. Наша честь нарушена і ми мусимо еї очистити.

Він поклонив ся і вернув на пароход. Але старий Бонцо задержав ся ще на хвилю, аби шепнути Павлови кілька слів.

— Нинї рано, сину, було двох увязнених у фортї — сказав тихо, кладучи руку на рамя капітана. — Двох увязнених — повтаряв — але один увільнений.

— Кажете, пане полковнику?

— Що дївчина була вчера вечером стережена і що то, що ви саме сказали, уратувало вам житє.

Він вийшов з комнати, аби пійти за ґенералом, але Павло ще довго стояв коло стола, де висказав ті страшні слова против Мариянни.

— Она вже нїколи не повірить менї — гадав з розпукою — я на віки утратив еї любов.

VIII.

Двайцять днїв пізнїйше.

По перших днях марта попустили вкінци морози і зробило ся теплїйше. По страшних вітрах настав лагіднїйший воздух, дерева почали поволи розвивати ся і появила ся трава. Лїд з моря щез і кораблї могли свобідно пливати. І Мариянна, що проводила безсонно довгі ночи в своїй келії в фортї Александра, замічала дещо з пробудившого ся житя на мори, бо води шуміли і з лоскотом ударяли о ґранїтні ступенї кріпости. Деколи продирало ся й сонїшне сьвітло крізь тюремну решітку і еї келія видавала ся тодї веселїйшою. Мариянна дожидала нетерпеливо тих годин, хоч они все сумно еї настроювали. Вправдї она привикла вже до свого окруженя, невигід і тюремних мук, а навіть освоїла ся вже з гадкою, що за свої дїла мусить відпокутувати; але гадка, що не почує нїколи голосу малого Ришарда і що він буде тепер у всїм від чужих людий зависимий, доводила еї майже до божевільности і еї серце нидїло з туги за анґлїйскою вітчиною. Сидїла вже двайцять днїв в тюрмі і з тревогою думала о тім, що буде мусїла може цїле своє житє так мучити ся.

Еї відвідувало мало людий в тих перших днях. З дому ґубернатора прислано їй служницю, котра їй услугувала, і раз чи два рази бачила підофіцира, хоч він нїколи з нею не говорив. Але старий Бонцо приходив майже кождого дня і обіцював все приходити.

— Скажіть нам правду, панї — говорив він до неї заедно — а ще буде всьо добре з вами. В фортї Катерини єсть комната, з котрої будете могли бачити сонце і море. Коли будете розумні, вас туди перевезуть. Але насамперед мусимо знати імена тих, котрі помагали вам в Льондонї і в Кронштадтї. Вашою мовчаливостию ратуєте їх лиш на короткий час, бо скорше чи пізнїйше ми їх таки зловимо; а так, як ви нам поможете вже тепер їх знайти, то ми будемо уміти нагородити вас.

— Я не маю нїяких спільників — відповідала она все — я сказала вам правду; я була бідна, а они звели мене на манівцї. Більше не умію вам сказати.

(Дальше буде).

скає ся на розбої. З Харкова доносять, що 4 учеників реальної ґімназиї і технічної школи напали на волжско-камский банк і стріляли до поліциянів, котрі ловили їх одного по другім.

Вибори до Думи державної в Петербурзі випали в користь демократично-конституційної партиї; в Москві вибрано між иньшими Шипова, предсїдателя союза з дня 30 (17) жовтня, і кн. Долгорукова, предсїдателя демократично-конституцийної партиї.

Новинки.

Львів, дня 30-го марта 1906.

— **Дрібні вісти.** В Зубри, селї під Львовом, отворено для членів рільничих окружків пчільничий курс, на котрий зголосило ся 38 селян висланих з 16 кружків. — Трибунал присяжних судиїв у Львові засудив Івана Староня, парубка в Мощаниці, чесанівского повіта, на 13 місяпів тяжкої вязниці за те, що убив Миколу Туркоця на весїлю, коли той не позволив на танцї в своїй хатї. — При доповняючім виборі посла до державної ради з куриї міст Тарнів-Бохня вибрано д-ра Баталію 887 голосами против 503, котрі упали на д-ра Гофмокля. — З Неаполя доносять до Fremdenblatt-у, що прибув там хіньский амбасадор у Відни Лї-Тїнґ в дорозї з Хіни до Відня, котрий веде для Є. В. Цїсаря подарунки від хіньского цїсаря.

— **Вежа на церкві сьв. Параскевії** при ул. Жовківскій у Львові грозить заваленєм. Кошт побудованя нової вежі, обчислений на 25.000 корон, не буде мати покритя в сегорічнім буджетї міскім. Супротив того ухвалив маґістрат вежу розібрати і тимчасом дати бляшане покритє коштом 600 корон, а в слїдуючім роцї вибудувати нову вежу.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В суботу дня 31 с. м. „Безталанна", драма в 5 діях Карпенка-Карого. Виступ п-нї М. Заньковецкої. — В недїлю дня 1 цьвітня „Суєта", комедия в 4 діях Карпенка-Карого. Виступ п-нї М. Заньковецкої. — Початок представлень точно о $7^1/_2$ годині вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 корон.

— **Еміґрация Жидів** з полуднєвих російских ґуберний зросла знов в послїднім часї. Через надграничне місто Радивилів (за Бродами) переїздже щоднево по 1000 до 1200 еміґрантів, через Волочиска около 1000. Все те доволї заможні люди і еміґрують із страху перед сподїваними погромами.

— **Самоубийство адвоката.** З Праги доносять: В Хебі застрілив ся коло судового будинку адвокат др. Леопольд Штайндлер, засуджений за спроневірене на кару 3-місячної вязниці.

— **Нещастна пригода на зелїзничім шляху.** Із Станиславова доносять: Дня 26 с. м. працювало кількох робітників на зелїзничім шляху між Тязовом а Станиславовом під надзором банмайстра Яворского. З невиясненої доси причини дістав ся Яворский і один з робітників під колеса візка, якого звичайно уживає ся при зелїзничих роботах, а котрий був новний каміня. Візок поторощив Яворскому обі ноги і покалїчив в голову, а робітникови роздавив грудну клїтку. Обох тяжко ранених відвезено до загального шпиталя в Станиславові.

— **Карна розправа** против Маера, виновника крадежи 27.000 корон на зелїзничім двірци в Кракові, яку — як звістно — відложено, віддаючи Маера під лїкарский нагляд, відбуде ся в цьвітни с. р. перед судиями присяжними в Кракові, бо лїкарі орекли, що Маер здоров на умі і може відповідати за свій злочин.

— **Вчасно зачав!** Перед краєвим карним судом у Львові відбула ся дня 27 с. м. розправа против 14-лїтного Казимира Вуйцяка, обжалованого о 28 случаїв крадежу. Хлопець ходив минувшого року до II. кляси реальної школи, але одержавши лиху ноту, покинув школу, волочив ся по містї і удержував ся з крадежий. У него найшли записки, містячі пляни крадежий, після котрих плянів він крав. Вуйцяк признав ся до вини, а суд по переведеній розправі засудив его на місяць вязниці.

— **Заходом „Міщаньскої Бесїди" і тов. філїя Просьвіти в Стрию** відбуде ся в недїлю дня 1-го цьвітня с. р. в сали „Народного Дому" в Стрию представлене аматорске двоактової комедиї „Перше поумирали, потому ся побрали", закінчить: Монольоґ. — Початок о годині $7^1/_2$ ве-

— **Окрадене епископа.** При кінци минувшого року угорске правительство занимало ся справою епископа в Кошицях, Бабича, котрий з причини великих довгів був приневолений уступити з епископского престола і своє особисте майно віддати на покрите недоборів церковного фонду. Тепер виявило ся, що епископ упав жертвою обманьства і крадежи. Іменно секретар епископа, Гайночі, в порозуміню з торговцем старинностями, Лясло, правильно окрадав і обманював епископа. Они не лише виманили від него богато дорогоцїнних предметів, що були его особистою власностию, але також присвоїли собі і потім продали дорогоцїнні предмети з кошицкого катедрального костела. Ті предмети продали обманцї до Англїї. Страти обчисляють на суму більше як міліон корон. Часть предметів найдено в Льондонї. Обманців арештовано.

— **По катастрофі в копальнї в Курієр.** Як доносять з Франциї, державна прокуратория веде дальше доходжене що-до причини недавної катастрофи в Курієр, де, як звістно, погибло близько півтора тисячки людий. Один углекоп зізнав, що пожар повстав, не як доси думали, в углевім закопі, але в закопі випорожненім вже з угля, а уживанім за склад дерева, куди зношено старе нездале вже дерево з копалень, замість щоби вивозити его на гору. Той робітник розказав, що в хвили вибуху пожару находило ся там 80 кубічних метрів дерева. Огонь повстав наслїдком неосторожности одного робітника, що зносив дерево до складу.

— **Огнї в 1905 роцї.** На основі статистики, веденої краєвим союзом добровільних пожарних сторожий, в 1905 р. було взагалї 1052 огнів, котрі знищили 2266 домів, 2995 господарских будинків, 42 промислових заведень і 7 церков та костелів. Жертвою тих огнів упало 10 людий. Загалом шкода виносить 5,052.600 кор., з чого обезпечено лише 2,342.400 кор. Причиною тих огнів був в 82 случаях підпал, в 73 случаях заходить підозріне підпалу, в 142 неосторожність, в 40 хибна будова, 35 огнів повстало від грому, а в 680 причини пожару урядово не досліджено.

Телеґрами.

Відень 30 марта. Вибрана черновецким народним комітетом депутация руска в справі подїлу буковиньскої епархії на руску і румуньску була вчера на авдиєнциї у Є. В. Цїсаря. Посол Василько виголосив промову і вручив Монарсї мемориял.

Відень 30 марта. На нинїшнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над пильними внесенями Герольда і Соботки в справі ревізиї конституциї. Президент мінїстрів Гавч заявив, що правительство зазначить своє становище аж в хвили, коли будуть поставлені конкретні внесеня, наколи взагалї прийде до вибору комісиї.

Петербург 30 марта. Ходить чутка, що комітет страйковий в Москві одержав вже фонди на переведене загального страйку, котрий уважає тепер на часї.

Петербург 30 марта. Після „Нов. Время" постановлено уформувати на всїх зелїзницях специяльні поїзки зі щоденним дижурним баталїоном войска, щоби недопустити до заколоту і заступити урядників зелїзничих підчас страйку.

Чіта 30 марта. Ґен. Ренненкампф помилував 13 урядників зелїзничих, засуджених военним судом на смерть і засудив їх на примусову роботу і на вигнане.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольского ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).